

VAN OUDE
SCHOOL
TOT HIP
WOONERF

Het karakter van de oude schoolgevels bleef volledig bewaard. De schuine grashellingen rond het waterbekken nodigen uit tot zonnebaden in de zomer.

Een bank vooruit

Wie bij sociale woningbouw nog steeds denkt aan goedkoop uitziende vakantiedorpen, loopt al een tijdje achter op de realiteit. Steeds vaker maken architecten paradepaardjes van hun sites voor minder kapitaalkrachtige doelgroepen. Zo ook Lieven Dejaeghere, die in opdracht van de Izegemse Bouwmaatschappij een voormalige jongensschool ombouwde tot een woonerf waar het aangenaam huizen is.

EVA VAN DEN EYNDE, FOTO'S TIM VAN DE VELDE

ARBEID ADEL

Precies honderd jaar geleden stonden er paarden in de klaslokalen van de Heilig Hartschool in Izegem, maar dat was oorspronkelijk niet de bedoeling. De school was in 1913 pas opgericht voor de jongens uit de streek, toen plots de Duitsers kwamen aanrukken richting IJzer. De jongens mochten meteen verkassen, de lessen werden opgeschort en Duitse paarden konden genieten van de karaktervolle nieuwbouwllokale met kleurrijke mozaïektegeltjes op de vloer.

Twee wereldoorlogen doorstond de school, die voorts het jeugddecor vormde van duizenden kwa-jongens uit de streek. Wanneer we de voormalige speelplaats opstappen, vallen meteen twee monumentale portieken op die de kinderen op de deugden van de schoolplicht wezen: 'Verdraagt, maakt anderen blij en dient', beveelt het linkerportiek en 'Rust roest, arbeid adelt en kunst veredelt' lezen we aan de rechterkant. Ik buig alvast deemoedig het hoofd.

Anno 2015 krijgen de gebouwen een zoveelste leven en begint alweer een nieuw hoofdstuk. Geen korte broekjes en zwarte overgooiers meer, maar een bonte mix van senioren, jonge gezinnen en

alleenstaanden bevolkt nu de Heilig Hartschool.

'We wilden absoluut de charme van de oude school bewaren', zegt architect Lieven Dejaeghere. 'Daarom hebben we bewust niet geraakt aan de indeling van de klassen. Elk lokaal vormt één woonunit en twee units delen samen een toegang naar de vroegere speelplaats, zoals dat oorspronkelijk het geval was.'

HERSTELDE CHARME

Het gebouw, met een west- en een oostvleugel, die verbonden zijn met een overdekt gedeelte aan de ingang van het woonerf, was niet beschermd door Monumentenzorg en was dus niet gebonden aan strikte regels, maar de architect koos er bewust voor om geen extra bouwlagen toe te voegen. 'Er zijn nu 22 woningen ingericht, waarvan vijf voor gezinnen en zeventien voor één of twee bewoners, omdat daar het meest behoefte aan was in de stad. Mochten we nog een extra bouwlaag hebben aangebracht, dan zouden er meteen een pak meer mensen op de site wonen en dat zou het evenwicht op het woonerf niet ten goede komen. Op deze manier is het aangenaam samenleven.'

Om de authentieke sfeer van het gebouw niet te verstoren koos de architect er ook voor om geen ka-

tot tegen het hoge plafond, zodat er maximaal licht naar binnen valt. Aan de westvleugel werd de gesloten muur gedeeltelijk opengebroken en konden er terrassen worden ingericht op het aanpalende terrein dat bouwmaatschappij kon kopen. Een mooie meerwaarde waar vooral de bewoners met huisdieren van genieten.

NIEUWBOUW OUDE STIJL

Om de site volledig te benutten werd de westvleugel even lang gemaakt als de oostvleugel door er een nieuwbouwgedeelte aan te bouwen. Die nieuwbouw volgt de stijl van de oude gebouwen, maar kreeg toch subtiel een hedendaagse invulling door onder meer de strakke witte ramen in aluminium. 'Ook daar hebben we steeds de authentieke stijl van de school in het achterhoofd gehouden en hebben we dus geen dakvlakramen geplaatst. Er valt wel licht binnen door ramen vlak onder de kroonlijst.'

Een schoolgebouw van een eeuw oud voldoet uiteraard niet meer aan de comfortnormen van vandaag, maar de buitenmuren wilde de architect intact houden. Daarom werd aan de binnenkant isolatie aangebracht. Werd er honderd jaar geleden nog verwarmd met een kachel in het midden van de klas, vandaag stuurt een centraleverwarmingsinstallatie warmte naar de woonunits.

KLASGEHEIMEN

De speelplaats blijft openbare ruimte en kreeg een groene invulling. Ook niet-bewoners zijn er welkom. Vooraan werd een waterbuffer uitgegraven om wateroverlast te voorkomen. Grote stapstenen overspannen het bekken en de schuine berm nodigen ertoe uit bij zomerweer te zonnebaden. Het achterste gedeelte van de speelplaats werd ingericht als parkzone met - niet toevallig - zestien ionge notelaars. 'Vroeger

Bij het strippen van de muren kwam achter een schoolbord een ouder exemplaar tevoorschijn, met daarop de tekst voor een nieuwjaarsbrief uit 1941

mers onder het dak in te richten. 'We zouden dan met een wirwar aan dakvlakramen zitten, terwijl de langgerekte daken met oranje pannen nu net karakter geven aan het gebouw.'

Die daken werden overigens volledig opnieuw aangelegd, met dezelfde pannen. Ook de rest van het gebouw werd volledig gestript en heropgebouwd. 'De oude mozaïekvloer bijvoorbeeld werd uitgebrouwen en vervangen door nieuwe tegeltjes die duidelijk naar toen verwijzen.'

SERREBOUWER

De klaslokalen kregen allemaal dezelfde indeling met telkens een leefruimte, een slaapkamer, een keuken, een badkamer en een technische ruimte. Geen zee van ruimte, gemiddeld meet een wooneenheid zo'n 70 vierkante meter, maar door een transparante indeling blijft het ruimtegevoel overeind en blijven de contouren van de lokalen zichtbaar. 'In plaats van gipswanden te gebruiken hebben we daarom een serrebouwer ingeschakeld die een raamconstructie heeft gemaakt om de verschillende functies af te bakenen. Het meer private gedeelte is met troebel glas ingevuld, de keukens kreeg transparante beglazing.'

De binnenramen lopen ook door

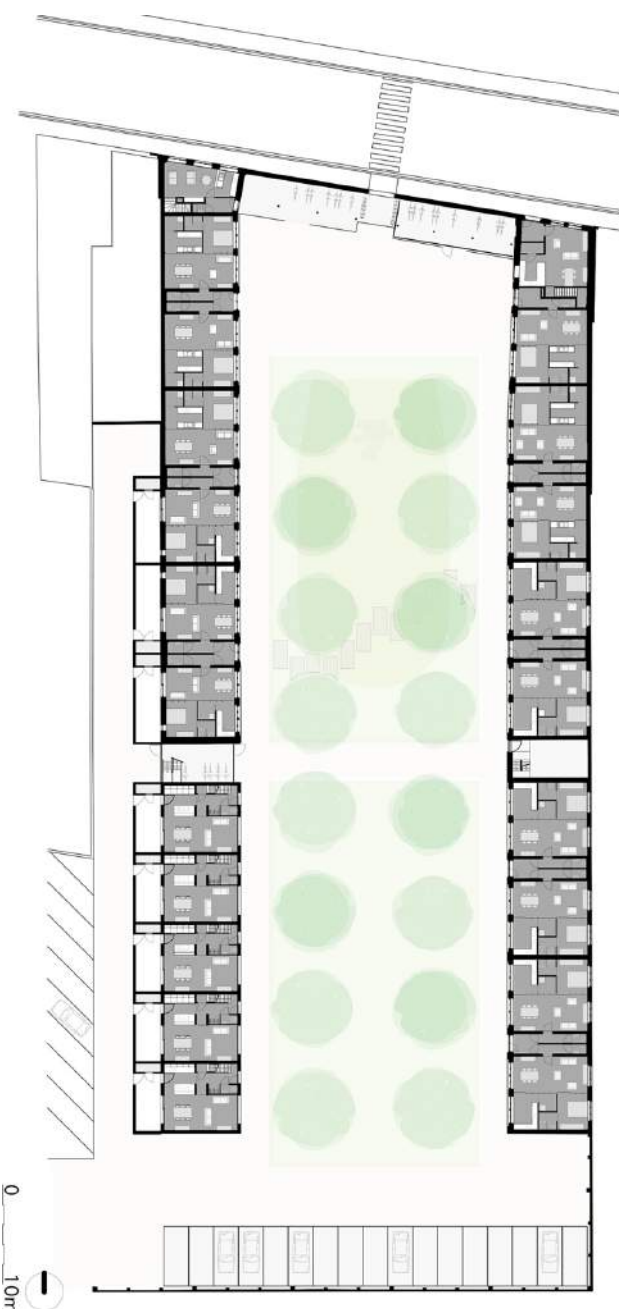
Meer foto's van deze woning op www.standaard.be/binnenkijken

De originele mozaïekvloeren konden niet worden bewaard, maar de nieuwe vloeren vormen wel een speelse verwijzing naar de stijl van vroeger.

Aan één kant werd een strakker ogende nieuwbouw toegevoegd.

De vroegere speelplaats werd een groene zone, die het hier aangenaam wonen maakt. Elk klaslokaal werd een woning.

Technische fiche

Totale bewoonbare oppervlakte: (22 woonunits): 1.293,57 m²
Bewoonbare oppervlakte per eenheid: +/- 70 m²
Bouwjaar: Westvleugel: 1913
 Oostvleugel vooraan: 1930
 Oostvleugel achteraan: 1937
 Nieuwbouw: 2013
Totale bouwkosten woonerf: 2.891.776 euro
Kosten omgevingsaanleg: 419.580 euro
Architect: Lieven Dejaeghere
www.lievendejaeghere.be